

OSNOVNA ŠOLA HINKA SMREKARJA

Gorazdova 16

1000 Ljubljana

38. FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

TURISTIČNO PROJEKTNA NALOGA:

ZMAJEV MED

Sodelujoči učenci in avtorji naloge:

Aid Jusić

Andraž Korenjak

Lovro Kromar

Iztok Humar

Matija Krašan

Matjaž Perla

Mentorji:

Simona Lustek Vrankar

Andrej Martinek

Sebastjan Abbad

KAZALO

ZMAJEV MED	1
1. UVOD	3
2. ZGODOVINA ČEBELARSTVA	4
3. URBANO ČEBELARSTVO.....	7
3.1. Mestne čebele bolj zdrave, dolgožive in medonosne	7
3.2. Pionir urbanega čebelarstva	7
3.3. Specifike urbanega čebelarjenja	8
3.4. Mestni učni čebeljak	9
3.5. Urbano čebelarstvo v Cankarjevem domu.....	9
4. LJUBLJANSKI ZMAJ.....	12
5. ZMAJEV MED	13
5.1. Trženje	15
5.2. Delo učencev.....	15
6. ANALIZA PRODUKTA.....	15
7. ZAKLJUČEK	16
8. VIRI IN LITERATURA:	17
9. TURISTIČNA TRŽNICA.....	17

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izvedbi našega projekta. Še posebno vodstvu šole in gospodu hišniku Marjanu Izdi.

Povzetek

Urbano čebelarstvo je odgovor na sodobne način življenja v mestih. Med, ki je pridobljen na tak način je odličen kulinaričen spominek kraja. Ljubljana ima dobro razvito mrežo urbanega čebelarstva. Takšen med je odličen kulinarični spominek in sedaj je na voljo, kot zanimiv turistični produkt Ljubljane.

Ključne besede: med, urbano čebelarstvo, legenda o zmaju, Ljubljana

1. UVOD

Za izbrano idejo smo se odločili, ker smo želeli združiti znamenitosti Slovenije in Ljubljane. Med predstavlja neokrnjeno naravo, delavnost slovenskega naroda ter trajnost in je del naše kulturne zgodovine. Legenda o ljubljanskem zmaju pa je povezana z nastankom samega mesta Ljubljane. Zmaj predstavlja simbol mesta in je upodobljen na številnih stavbah, mestnem grbu in proizvodih. Prav tako so čebelarji tudi v Ljubljani pričeli s pridobivanjem medu in na ta način dokazali, da je lahko tudi mesto življenjski prostor čebel. Ko smo to dvoje združili smo dobili lokalni kulinarični spominek s trajnostnim pridihom – Zmajev med.

2. ZGODOVINA ČEBELARSTVA

Najstarejši prikaz človekovega odnosa do čebel je nastal pred 20 do 30 tisoč leti v Pajkovi jami pri Bicarpi v španski pokrajini Valenciji. Prastara risba prikazuje dve osebi pri ropanju čebeljega gnezda. Visita na nekakšni vrvi oziroma vzpenjavki, čebelam odvzemata med, pri tem pa si pomagata z dimom. Podobno čebelarijo marsikje še danes.

Od popolnega ropanja čebeljih gnezd do gozdnega čebelarjenja pot ni bila dolga. Človek je kmalu spoznal, da je mnogo ugodneje čebele le delno oropati in jim pustiti ravno toliko hrane, da preživijo naslednjo zimo. S tem naslednje leto odpade naporno iskanje novih čebeljih družin na težko dostopnih mestih. Sledil je naslednji korak – človek je čebeljim rojem nastavil urejene votline in jih tako privabil na še lažje dostopna mesta. To pa je bilo že pravo gozdno čebelarjenje. Čebelarji so se že morali dogovoriti, kje bodo čebelarili, da si ne bodo medsebojno hodili v zelje. Opisani način čebelarjenja je bil predvsem značilen za slovanska plemena in se je z naselitvijo naših prednikov razširil tudi na ozemlje sedanje Slovenije. V srednjem veku je bilo čebelarstvo zelo cenjeno, ker je bil med najcenejše sladilo, vosek pa so ljudje uporabljali za razsvetljava. V 18. in 19. stoletju je gozdno čebelarstvo polagoma zamrlo, čebelarjenje zraven doma je postalo donosnejše.

Čebelarji na domu so najprej čebelarili v duplih, ki so jih izsekali iz dreves. Pozneje so tako duplo že ročno izdolbli z orodjem in izdelali korita, klade in polklade. Sprva so tako urejena bivališča postavljali pokonci, kasneje pa so jih položili po dolgem in jih začeli nalagati v skladanice. Sledila so polkrožno izdolbena korita z ravno podnico. Spredaj in zadaj so namestili panjsko končnico z odprtino za izlet čebel. To pa je bil že pravi čebelji panj, predhodnik kranjiča. Izdolbena korita so se uporabljala zelo dolgo, najmanj od leta 1240 pa do začetka tega stoletja. Z razvojem žagarstva v 14. stoletju se je kmalu pojavil panj iz desk, na Slovenskem imenovan tudi kranjič.

V skladanicah panjev pa sta se pojavili nepričakovani težavi – ropanje in zaletavanje čebel. Tudi propad družin zaradi brezmatičnosti je bil pogost pojav. Čebelarji so kmalu spoznali, da dobra označitev čelne panjske končnice lahko povečini reši nastale probleme. Od tod pa do slikanja panjskih končnic na Slovenskem pa je bil le kratek korak. Prve poslikane končnice so se pojavile v drugi polovici 18. stoletja. V 19. stoletju se je umetnost slikanja končnic na Slovenskem močno razširila in potem v začetku 20. stoletja z izumiranjem kranjičev polagoma

zamrla. V času uporabe panjev s poslikanimi panjskimi končnicami ni skoraj nihče pretirano mislil na morebitno umetniško vrednost končnic, nanje smo postali pozorni šele v novejšem času. K sreči nam je uspelo rešiti velik del panjskih končnic z res veliko umetniško vrednostjo in jih vključiti v muzejske zbirke, predvsem v Čebelarški muzej v Radovljici, ki deluje od leta 1960.

Poleg panjskih končnic je naše čebelarstvo zaznamoval tudi čebelnjak, uljnjak. V primerjavi z drugimi narodi so naši predniki poleg funkcionalnosti poskrbeli tudi za zunanji videz zaščitene skladovnice kranjičev. Sčasoma so se na Slovenskem izoblikovali trije tipi čebelnjakov – alpski, celinski in kraški. Prva dva sta bila v celoti lesena, tretji pa je bil zidan. Stari čebelnjaki na Slovenskem so neizčrpen vir pri preučevanju zgodovine našega stavbarstva, ki doslej zagotovo še ni bilo zadovoljivo obravnavano.

Omenili smo že, da je bil med pred pojavom sladkorja najcenejše in včasih edino sladilo. Še bolj je bil cenjen kot zdravilo. Med so uživali še posebej v prazničnem času. Že od srednjega veka so ga uporabljali za izdelavo medenega peciva – lecta, ki je bilo med našimi predniki zelo priljubljeno. V naši narodni zapuščini imamo več kot sto različnih lesenih modelov, številni od njih so prave rezbarske mojstrovine. Konec 19. stoletja pa so se pojavili enostavnejši pločevinasti modeli. Pečene kruhke so potem dodatno okrasili z raznobarnimi črtami, kmalu so se pojavile tudi tiskane okrasne nalepke. Nemajhen del pridelanega medu so naši predniki uporabili za izdelavo medice. Medeno satje so gnetli v topli vodi toliko časa, da se je med raztopil. Raztopino so precedili in tako izločili voščine. Zanimiv je preskus gostote raztopine – sveže kokošje jajce je moralo plavati dva prsta pod površino. Raztopino so potem kuhali, da se je primerno zgostila, precedili skozi platnen prt, spravili v sode in postavili na toplo. Po nekaj dneh vrenja je bila medica gotova. Zanimivo je, da se je žganje iz medu pojavilo šele v 19. stoletju, v tem obdobju so začeli izdelovati tudi medeni liker.

Čebelji vosek je bil dolgo zelo cenjen pridelek in že od časov Karantanije pomembno izvozno blago. V cerkvah je bil nujno potreben za bogoslužje, verniki so ga uporabljali za kupovanje odpustkov. Voščene sveče so bile najimunitnejše za razsvetljavo. Vosek so uporabljali tudi pri pečatenju pomembnejših listin in relikvij, za izdelovanje podob, za poslikavanje pirhov in kot sestavino voščenih kitov. Vosek ni bil poceni – njegova vrednost je bila najmanj petkratnik cene medu. Kljub majhnim razpoložljivim količinam je bilo za naše prednike pomembno

pridobivanje voska in trženje z njim.

V tem obdobju so slovensko čebelarstvo zaznamovali predvsem trije veliki možje: Anton Janša, Peter Pavel Glavar in Janez Anton Scopoli.

Osemnajsto stoletje zaznamuje tudi ustanovitev prvega čebelarskega društva. 14. aprila 1781 so se organizatorji zbrali v cerkveni hiši na Rodinah (pri Žirovnici) in ustanovili Čebelarsko bratovščino. To je bilo prvo slovensko čebelarsko društvo, ki je imelo svoj sedež, svoje vodstvo, popisane člane (397 članov), pobrano članarino in svoja pravila. Bratovščino pa so kmalu razpustili z državnim odlokom.

Devetnajsto stoletje je bilo za čebelarstvo prelomno. V tem času so se pojavili panj s premičnim satjem, satnice, točilo, matične rešetke, kadilnik in druga drobna oprema, ki je precej olajšala oskrbo čebel in čebelarjenje na med.

Poleg vseh novosti je nastala nova zvrst čebelarjenja — zreja rojev in čebeljih družin za prodajo. Trgovina s čebelami se je postopoma preoblikovala v trgovino z maticami. Prve čebele je iz dežele Kranjske poslal baron Rotschiitz iz Višnje Gore v rojstni Dortmund v Nemčiji v letu 1857. Izkušnje so bile nadvse spodbudne. Trgovina s kranjsko čebelo se je v dobrih dveh desetletjih močno razmahnila in dosegla vrhunec na prelomu devetnajstega in dvajsetega stoletja. Poleg najvidnejših trgovcev barona Emila Ravenegga Rotschiitza, Mihaela Ambrožiča iz Mojstrane in Jana Strgarja z Bitenj pri Bohinju je Anton Žnideršič leta 1901 objavil še imena 21 trgovcev, ki so se ukvarjali tudi z izvozom čebel. Ponudba čebel je bila na moč pestra, vse bolj je prevladovala trgovina za vsako ceno — ne glede na kakovost. Kmalu se je pojavila prepoved uvoza čebel v Združene države Amerike, sledila je prepoved uvoza čebel v Nemčijo. Z nastankom kraljevine SHS in v kasnejši Jugoslaviji se je v slovenskem čebelarstvu vse bolj uveljavljal panj s premičnim satjem, AŽ-panj. Naenkrat ni bil več glavni cilj čebelarjenja roj, temveč med. Tega pa v letih od 1921 do 1929 ni manjkalo. Podatki pričajo, da je bilo celo desetletje v primerjavi s poznejšim obdobjem zelo medeno, saj so čebelarji iztočili več kot 22 kg na opazovalni panj. Kljub vsemu je sedem desetletij trajajoče obdobje intenzivnega izvoza čebel pred medenim desetletjem označeno kot zlato obdobje našega čebelarstva. Kranjska čebela je postala druga najbolj razširjena čebelja pasma na svetu, v Evropi celo vodilna. Podatki o skupnem številu

izvoženih čebeljih družin in matic niso znani, iz dosegljivih virov lahko ocenimo, da je v obdobju 1857-1920 preseglo število 150.000. Trgovina s čebelami pa je imela za nas še eno zelo ugodno posledico. V številnih deželah so domače avtohtone čebele z vnašanjem novih pasem izginile, pri nas pa se je vse do današnjih dni ohranila čista avtohtona kranjska čebela. (<https://www.czs.si/content/A2>)

3. URBANO ČEBELARSTVO

3.1. Mestne čebele bolj zdrave, dolgožive in medonosne

O prvih dokazih »urbanega čebelarstva« govorimo v primeru naselbinskega griča Tell Rehov, v dolini reke Jordan. To arheološko najdišče iz 10. stoletja pred našim štetjem daje zanesljive dokaze, da se je človek že v zgodnji fazi družbene organiziranosti pridobitno ukvarjal s čebelarjenjem. Še več, čebelaril je znotraj naselbinske gruče, kar pomeni, da urbano čebelarjenje obstaja, odkar lahko govorimo o mestnih naselitvenih oblikah.

Glede na to, da gredo mesta vedno bolj v smer ozelenitve mestnih jeder, da ljudje sledijo trendu zdravega načina življenja, samopreskrbe in celostnega stika z okoljem, se dviga tudi družbena ozaveščenosti o pomembnosti čebel za preživetje in obstoj celotnega ekosistema.

Tako je danes v velikem razcvetu po svetu in tudi pri nas, urbano čebelarstvo. Obsežna francoska raziskava je dokazala, da so mestne čebele celo bolj zdrave, dolgožive in medonosne od podeželskih sestric, kar pripisujejo biotski pestrosti, prehranski raznolikosti in odsotnosti pesticidov.

3.2. Pionir urbanega čebelarstva

V Ljubljani velja za pionirja urbanega čebelarstva **Franc Petrovčič**, ki že od leta 2010 uspešno čebelari na terasi **Cankarjevega doma** in v **BTC Cityju**.

Panje najdemo na številnih ljubljanskih strehah, tako gostoljubje čebeljim panjem že nekaj let ponuja tudi Center kulture Španski borci v Mostah, pa najbolj urbani in zeleni B&B Hotel Park, vsak dan pa se pojavi kašen dodaten panj na kateri od ljubljanskih streh.

Kljub temu je podoba čebelarstva še vedno vezana pretežno na podeželje, zato nas urbane čebelarje in privržence čaka še veliko dela, da izničimo neutemeljene predsodke, ki so povezani z urbanim čebelarstvom.

3.3. Specifike urbanega čebelarjenja

Meja urbanega čebelarjenja v Ljubljani je avtocestni obroč, kjer lahko naštejemo več kot 200 čebeljih panjev. Razdalje med njimi so majhne in lahko bi rekli, da vsi skupaj predstavljajo en velik čebelnjak, kar pomeni, da je potrebno za čebele tudi enako in istočasno poskrbeti, tako glede hranjenja kot tudi tretiranja proti boleznim, da se doseže dober učinek. To zahteva veliko usklajenost in sodelovanje med čebelarji za kar si prizadeva Društvo Urbani čebelar.

Čebelarji v mestu morajo imeti poleg velikega posluha za čebele tudi veliko znanja in biti morajo dnevno prisotni, predvsem v dobri rojenja.

Vsi ljubljanski urbani čebelarji združeni v Društvu Urbani čebelar, sledijo pri svojem delu dobri čebelarski praksi in uporabljajo pri delu s čebelami le ekološke pripravke. Medsebojno se izobražujejo in obveščajo.

Nemalokrat zahteva delo tudi veliko napora, saj se panji nahajajo na težko dostopnih strehah.

3.4. Mestni učni čebelnjak

Ljubljana se ponaša s svojim čebelnjakom, ki stoji v Botaničnem vrtu Univerze v Ljubljani, za čebele v njem pa skrbi prof. dr. Janko Božič s študenti biotehniške fakultete. Čebelnjak so zasnovale študentke arhitekture Staša Gašić, Teja Kralj, Marisa Grnjak, Bernarda Hidi, pod strokovnim mentorstvom Mihe Dešmana, Vlatke Ljubanović in ob pomoči Sare Slivnik in Gorazda Trušnovca.

Čebelnjak je v celoti izdelan iz macesnovega lesa. Ima zeleno streho in je opremljen s fotovoltaično enoto, ki zagotavlja elektriko v čebelnjaku, ki omogoča različne meritve in spremljanje procesov v panjih.

Območje panjev (v čebelnjaku je 8 AŽ panjev) in prostora za čebelarja, loči od gledalcev steklena stena, ki omogoča obiskovalcem varno opazovanje čebelarja pri delu in spremljanje izletanja čebel. (<https://www.ljubljana.si/sl/moja-ljubljana/podezelje/cebela-v-ljubljani/urbano-cebelarstvo/>)

3.5. Urbano čebelarstvo v Cankarjevem domu

Čebele oprahujejo rastline ter jim tako pomagajo, da obrodijo in se razmnožujejo. Sadovi rastlin pomagajo preživeti človeštvu. Z mestnim čebelarstvom v Cankarjevem domu pomagamo preživeti čebelam.

Cankarjev dom neguje izbran posluh ne le za kulturo, vse zvrsti umetnosti in dediščino človeštva nasploh, temveč tudi za naravo. Tako na eni od strešnih teras že od 1. aprila 2011 domujejo čebele in lahko se pohvalimo, da je Cankarjev dom pobudnik mestnega oziroma urbanega čebelarstva v Sloveniji.

Čebele letajo na pašo običajno v premeru do treh kilometrov. V tem krogu od naših panjev ponujajo obilje in pestrost cvetočih rastlin Tivoli, Rožnik, grajsko pobočje, drevoredi, okrasni nasadi in vrtovi, avtohtone medovite rastline pa smo nasadili tudi na piramidnem vrtu na zelenici ob vhodu Cankarjevega doma iz Parka Sveta Evrope.

Medena bera naših čebel je odvisna od števila čebeljih družin in vremenskih razmer ob najbujnejšem cvetenju, običajno pa na panj letno iztočimo od štirideset do sto kilogramov medu. Na strehi Cankarjevega doma imamo trenutno šest čebeljih družin.

Med Cankarjevega doma je več kot odlično prestal analize v Referenčnem agroživilskem laboratoriju v Bremnu. Mestni med ne vsebuje ostankov težkih kovin, pesticidov in insekticidov, saj v mestih ni škropljenja in gnojenja kot pri intenzivnem kmetijstvu na podeželju. Odlično kakovost medu Cankarjevega doma dokazuje certifikat SMGO (Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo), ki smo ga pridobili leta 2015.

Franc Petrovčič, ki skrbi za čebele v Cankarjevem domu, je bil leta 2014 med pobudniki za ustanovitev društva Urbani čebelar, ki skrbi za uveljavitev, izobraževanje in odgovorno ravnanje s čebelami v mestu. Za dosedanje delo je prejel odlikovanje Antona Janše III. in II. reda.

Cankarjev dom je član Čebelje poti v Ljubljani, ki jo je leta 2015 zasnovala ter jo danes vodi in nadgrajuje Mestna občina Ljubljana. Povezuje 35 članov, od izobraževalnih in kulturnih ustanov, institucij, povezanih z zdravjem, do gospodarskih institucij, ter seveda čebelarjev in čebelarskih društev. Čebelja pot je zasnovana kot učna pot, na kateri se obiskovalci seznanijo z dediščino čebelarstva v Ljubljani in s pomembnostjo čebel za naše preživetje. Ne gre samo za pot, temveč za gibanje enako mislečih, ki z najrazličnejšimi dejavnostmi skrbijo za blaginjo čebel v mestu. Cankarjev dom se dejavno vključuje v delovanje Čebelje poti in s svojimi vsebinami dopolnjuje vsakoletni Medeni koledar, koledar dogodkov ohranjanja čebel v mestu.

V sklopu Čebelje poti v Ljubljani v Cankarjevem domu pripravljamo tudi ogled panjev ter kulturnovzgojne vsebine za otroke in mladino o življenju čebel. Skupinski ogledi čebeljih panjev so mogoči po predhodnem dogovoru T 051 366 378.

Generalna skupščina OZN je decembra 2017 podprla predlog Slovenije in 20. maj razglasila za svetovni dan čebel.

Foto Kristina Bursac

(<https://www.cd-cc.si/urbano-cebelarstvo-v-cankarjevem-domu>)

4. LJUBLJANSKI ZMAJ

Ljubljanski zmaj je od baroka naprej del grba mesta Ljubljane. Ponazarja moč, pogum in veličino. Upodobljen je na Zmajskem mostu in različnih grbovnih znamenjih, na registrskih tablicah Ljubljane, na mestnih stavbah, pokrovih kanalov, na stopnicah grajskega stolpa in na mestni zastavi kot del Ljubljanskega grba.

Izvor

Ljubljanski zmaj pravljичno izvira iz legende o Jazonu in argonavtih. V davnini je grški junak Jazon s tovariši Argonavti kralju Kolhide ob Črnem morju ukradel zlato runo; kožo zlatega ovna. Na ladji Argo so bežali pred zasledovalci in zašli v ustje reke Donave, namesto da bi krenili na jug proti Egejskemu morju in rodni Grčiji. Poti nazaj ni bilo, zato so pluli dalje po Donavi, Savi in nato po Ljubljanici. Blizu izvira Ljubljanice so se morali ustaviti in prezimiti. Spomladi so ladjo Argo razstavili na dele in jo na ramenih prenesli do obale Jadranskega morja, jo tam spet sestavili ter potovali naprej. Po legendi so pred prihodom do današnje Vrhnike pri Ljubljani so argonavti naleteli na veliko jezero in barje ob njem. Tam je živela grozovita močvirska pošast, ki jo je Jazon po junaškem boju ubil. Pošast naj bi bila

ljubljski zmaj. Pravijo, da naj bi bil Jazon tudi prvi Ljubljančan. Izmislili so si tudi posebno štetje od Jazonovega obiska naprej.

Bolj realni različici zgodbe o zmaju sta dve. Po prvi naj bi ga povzeli po srednjeveškem viteškem svetniku sv. Juriju, ki je zavetnik grajske kapele. Jurij na freskah ali v kipih pogosto stoji ali jezdi in s kopjem ubija zmaja (enak simbol imajo na Ptujju, v Šentjurju, Kozjem ali v Piranu). Zmaj v legendi o sv. Juriju predstavlja staro verovanje prednikov, ki ga nova, semitska vera - krščanstvo - premaga. Grajski grič je bil v antiki svet kraj, kjer so nosilci kulture žarnih grobišč imeli svojo utrdbo in častili svojega boga. Ko so v srednjem veku postavili temelje današnjega gradu, so hoteli tudi simbolno premagati starodavna verovanja, zato so tudi posvetili grajsko kapelo sv. Juriju. Zmaj je sicer v slovanski mitologiji ponazarjal boga Velesa, nasprotnika Peruna, vrhovnega slovanskega boga. V slovanski religiji je bil Perun po navadi čaščen na hribu, Veles pa niže, po navadi blizu tržnice.

S prvo razlago je povezana tudi druga, da se je zmaj razvil iz dekoracije na srednjeveškem mestnem grbu, ki je najprej predstavljal le mestno obzidje ali mestna vrata. Drobna žival, narejena kot okras nad grbom, se je v baroku preselila v grb in prerasla stolp in ostalo simboliko v 19. in zlasti v 20. stoletju. Zmaj je bil upodobljen kot del grba na številnih stavbah, ki so v lasti mesta, po drugi svetovni vojni so ga uporabljala različna podjetja, od etiket za steklenice piva, za ime tovarne baterij ali za nagrado za modne dosežke. Upodobili so ga celo na škatlici znamenitih ljubljanskih cigaret Filter 57. Zmaj se uveljavlja kot simbol športnih klubov, kot maskota in spominek. Je popularen junak pravljic in pesmic. (https://sl.wikipedia.org/wiki/Ljubljanski_zmaj)

5. ZMAJEV MED

Naš izdelek je med pridobljen z urbanim čebelarstvom v mestu Ljubljani, katerega smo poimenovali Zmajev med in mu naredili dizajn. Na ta način smo ustvarili trajnostni lokalni kulinarčni spominek, ki ga še ni na tržišču.

Zmajski med je produkt, ki ni prezahteven ter predrag in bi ga lahko z relativno lahkoto spravili na trgovske police. V praksi je potrebno samo izdelati podobo medu in se s trgovci dogovoriti, da mu dajo prosto mesto med prodajnimi izdelki. Strošek izdelave je majhen saj potrebujemo samo steklene kozarce, pokrovčke in nalepke za kozarce.

5.1. Trženje

Izdelek bi prodajali v:

- turistično informativnem centru Ljubljana
- trgovinah, ki prodajajo spominke

5.2. Delo učencev

Na turističnem krožku smo najprej raziskali kakšni so kulinarični spominki, ki jih je možno dobiti v Ljubljani. Ugotovili smo, da so to v večini čokoladni izdelki ali kakšna alkoholna pijača. Na to pa smo se dogovorili, da povprašamo starše, stare starše, sosede, kakšen kulinarični spominek so prinesli iz potovanja. Največkrat je bil odgovor čokolada, vino, marmelada, med. Tako smo prišli na idejo o medu. Ker smo s šolo že obiskali urbanega čebelarja, smo zgodbo povezali. Ker smo želeli spominek narediti čim bolj »ljublanski« smo dodali zgodbo o zmaju.

Učenci smo di delo razdelili tako:

-Matjaž in Matija, poiščeta in kontaktira urbanega čebelarja iz Ljubljane in se dogovorita za sodelovanje.

-Aid in Iztok sta dobila nalogo, da poiščeta primerno podjetje in se dogovorita za steklene lončke in etikete.

-Andraž in Lovro sta vzpostavila stik z turistično informativnim centrom Ljubljane (TIC) in kontaktirala ostale prodajalne spominkov v Ljubljani, ki bi ponujali naš izdelek.

Lotili smo se turistične naloge. Naš izdelek ima naslednjo ceno: 200g spominek 6 EUR in 900g spominek 12 EUR.

Matija, Iztok in Matjaž so pripravili tudi promocijski video.

6. ANALIZA PRODUKTA

Naš turistični izdelek ima po naših predvidevanjih vse možnosti za uspeh. Cenovno je konkurenčen. Ljudje imajo radi lokalne zgodbe. Večin ljudi uporablja med. Kulinarični spominki so ponavadi med ljudmi dobro sprejeti, zato verjamemo v uspeh.

7. ZAKLJUČEK

Z našim projektom smo želeli povezati lokalne izdelke in turizem. Čebelarji, ki se ukvarjajo z urbanim čebelarstvom so zelo cenjeni. Izhajali smo iz lokalnega okolja, pri čemur smo povezali legendo o zmaju, ki je simbol Ljubljane in sladko dobroto, med, ki je priljubljen pri večini ljudi. V Ljubljani pa je tudi bogata ponudba kulturnih ustanov. Če to dvoje povežemo, dobimo zanimiv turistični izdelek in množico zadovoljnih obiskovalcev. Upamo, da bomo mlade navdušili nad kulturno dediščino, zgodovino našega kraja.

8. VIRI IN LITERATURA:

<https://www.czs.si/content/A2>

<https://www.cd-cc.si/urbano-cebelarstvo-v-cankarjevem-domu>

<https://www.ljubljana.si/sl/moja-ljubljana/podezelje/cebela-v-ljubljani/urbano-cebelarstvo/>

https://www.czs.si/content/D4?sif_co=D4

https://www.czs.si/content/D2?sif_co=D2

https://www.czs.si/content/D3?sif_co=D3

https://sl.wikipedia.org/wiki/Ljubljanski_zmaj

9. TURISTIČNA TRŽNICA

Na tržnici se bomo predstavili z našim turističnim izdelkom. Stojnica bo okrašena s panjskimi končnicami. Na stojnici bo možno izvedeti vse o našem izdelku, poizkusiti »zmajev med«, narisati panjsko končnico. Učenci bodo na našo stojnico vabili s kostumom. Na naši tržnici si bodo lahko obiskovalci ogledali tudi naš promocijski video.